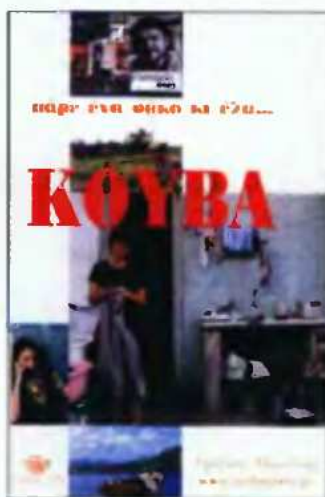

Βιβλίο

Η Κούβα όπως δεν την ξέρουμε

Το εξώφυλλο του "Πάρε ένα σάκο κι έλα...ΚΟΥΒΑ" του Δημήτρη Παρούση.

Η ΚΟΥΒΑ του Δημήτρη Παρούση είναι μια άλλη Κούβα. Δεν έχει καμία σχέση με εκείνη που σας γνωρίζουν τα τουριστικά γραφεία, με ένα καλό ξενοδοχείο κι ένα καλό ρεστοράν. Ο συναδελφός Δημήτρης Παρούσης τη γύρισε με ένα σάκο στον ώμο και μπήκε σε κάθε σπίτι, σε κάθε μαγαζί, έζησε τη φτώχεια των κατοίκων, τις απίστευτες απαγορεύσεις, την ακρίβεια και τους χίλιους τρόπους που κλέβουν τους τουρίστες.

Η Κούβα μπορεί να είναι νησί, αλλά δεν έχει ακτοπλοϊκή συγκοινωνία, ενώ με το αεροπλάνο ελέγχονται όσοι μπαίνουν και βγαίνουν. Το πρώτο πράγμα που συνειδητοποιείς στην Κούβα είναι η ακρίβεια. Σε «γδύνουν» σε κάθε ευκαιρία. Αισθανεσαι την εκμετάλλευση και την αισχροκέρδεια στο πετσί σου, αλλά δεν μπορείς να αντιδράσεις. Όλα τα κα-

ταστήματα, από το περίπτερο μέχρι το ξενοδοχείο είναι όλα κρατικά. Όλα ανήκουν στο κράτος και το αφεντικό είναι ένα! Η χρήση του δολαρίου είναι παράνομη και αν το αλλάξετε στα ανταλλακτήρια σας κρατάνε το 20%. Ο βασικός μισθός των Κουβανέζων είναι 8 ευρώ και για να σου κάνουν μια μικρή εξυπηρέτηση, δεν παίρνουν κάτω από 4 ευρώ. Ένας γιατρός με πολυετή πείρα παίρνει 20 ευρώ το μήνα, ενώ ένα γεύμα για τουρίστα στοιχίζει τουλάχιστον 20 ευρώ. Από τα δύο εκατομμύρια των κατοίκων, οι μισοί είναι αστυνομικοί. Σε κάθε γωνία υπάρχει κι ένας πληροφοριοδότης που ενημερώνει το κόμμα για ό,τι ύποπτο παρατηρεί.

Στους δρόμους της Αβάνας συναντάει κανείς τα ωραιότερα δείγματα ισπανικής αποικιοκρατικής αρχιτεκτονικής,

που όμως, 300 κτήρια το χρόνο καταρρέουν και 88.000 άλλα πρέπει να κατεδαφιστούν. Τα περισσότερα σπίτια δεν έχουν τζάμιο και οι πόρτες τους μένουν ανοικτές. Μπορείτε όμως να περιπλανηθείτε άφοβα στα σοκάκια. Η Κούβα είναι η πιο ασφαλής χώρα. Από τότε που επιβλήθηκε το εμπάργκο λείπουν βασικά προϊόντα, τα οποία όμως υπάρχουν άφθονα για τους τουρίστες. Είναι ένα εμπάργκο επιλεκτικό. Και το οδοιπορικό συνεχίζεται πιο δραματικό με τα νεαρά ωραία κορίτσια και τα τσάρτερ που φτάνουν με 50 ρήδες τουρίστες για να ξεδώσουν. Δεν μπορώ να βλέπω τη φτώχεια και την αδικία, λέει ο ευαίσθητος νέος, που μας προτρέπει με το βιβλίο του «Πάρε ένα σάκο κι έλα...ΚΟΥΒΑ», από τις Εκδόσεις Λαγουδέρα.

[SID:335886]

Ε. Μ.